

Манолъ

/Като си хваща главата/

Чакай, че май свѣтъ ми се ~~жне~~ завива

/Докато продума оборва глава/

Смилъ го прѣска съ вода. Цвѣта му търка
слѣпитѣ очи. И Манолъ – прогледва!

Смилъ

Смъто като вчера!

Манолъ

Нищо, нищо!

Пакъ ми се разведря предъ очитѣ!

Пристига Никола и Дѣдо Филипъ

/Първи се рѣкува дѣдо Филипъ, комуто цѣлува рѣка/

Д.Филипъ

Не ти на менъ – а азъ тебъ рѣката

Би трѣбвало да цѣлуна /Туна го по рамо/

Тѣй майсторе.

Манолъ

Дано като тебе

И другитѣ се отнесатъ съ радостъ

Никола

/ги пресича/

Ето и азъ рѣката ти стискамъ/~~напъшнява~~

Да я стисна /посочва да му вземе рѣката/

Манолъ

/Безъ да си даде рѣката/

Отъ преструвки сита е душа ми

А ако бе ималъ отъ срамъ малко

Не би дошелъ салъ да ме тревошишъ

Никола

/Позеленява, но се сдържа/

Манолъ

/развърнуванъ става, като че иска да иде

Нѣкъде, ала му прилошава и пада на земята/

Спущатъ се: Цвѣта, Смилъ да го свестяватъ. Дохождатъ
и други зидари.

Дѣдо Филипъ Четиредесѣтъ дена днесъ напълнятъ

Сѣнката му отъ какъ взехме

И стана тѣй, както се предсказа

Маноловъ мостъ ще вече.

Никола

Много бързашъ! Народа ще каже

/Смисъ се Гледа дълго Никола и
Като умопомраченъ зарива надъ трупа на майстора
Всички коленичатъ и шепнатъ, кръстейки се:

– Богъ да го прости!